Lietas Nr. 11310067811
Lietas arhīva Nr. K24-0066-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2014.gada 6.martā

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
ar tiesas sēdes sekretāri **Jūliju Aizbalti**,
piedaloties prokurorei **Artai Vanagai**,
aizstāvim **Henrijam Ulmim,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2014.gada 6.martā krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēta Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā **līdz** 01.04.2013.).

Tiesa konstatēja

/pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu un iznīcināšanu šādos apstākļos:

2011.gada 13.martā plkst.22.40 /pers. A/ tika ievietota Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa īslaicīgās aizturēšanas vietā Ogrē, Brīvības ielā 6 administratīvā soda izciešanai. Atrodoties īslaicīgās aizturēšanas vietas 7.aizturēšanas telpā, līdz plkst.24.00 /pers. A/ sita ar kāju un tīši sabojāja apkures sistēmas radiatora stiprinājumu Ls 4,20 (EUR 5,98) vērtībā, nodarot zaudējumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldei.

2011.gada 31.augustā ap plkst.23.00 /pers. A/ atradās Ogres pilsētā pie mājas /adrese/. /pers. A/ meta akmeni mājas virzienā un tīši iznīcināja /pers. B/ Nr.48 dzīvokļa viena loga stikla paketi 729 mm x 1144 mm Ls 16,82 (EUR 23,93) vērtībā, nodarot zaudējumu /pers. B/.

Kopā /pers. A/ tīši sabojāja un iznīcināja svešu mantu Ls 21,02 (EUR 29,91) vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 201.04.2013.).

Tiesas izmeklēšanā **apsūdzētā /pers. A/** sevi par vainīgu viņai izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu **atzina pilnīgi**, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, atzina Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldei un /pers. B/ radīto kaitējumu saskaņā ar apsūdzību, atzina pieteikto kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanas pienākumu. Apsūdzētā izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņai tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētās attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, apsūdzētās /pers. A/ **aizstāvja H.Ulmja un prokurores A.Vanagas** iztiesāšanā izteiktos viedokļus, **saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem** tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētā pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņai izvirzītajā apsūdzībā. Tiesai, kas ir iepazinusies ar lietas materiāliem un ir tos pārbaudījusi, nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainīgumu viņai izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas (likuma redakcijā, kas ir spēkā no 01.04.2013.), apsūdzētā piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, zināmas tās procesuālo būtību un sekas.

Apsūdzētās/pers. A/ vainīgumu viņai izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas **tiesa atzīst par pilnībā pierādītu** un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētā **ir sodāma**.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētās /pers. A/ personu raksturojoši dati: dzimusi /datums/Ogrē, Latvijas pilsone (lietas 67.lapa), vidējā izglītība, pavāra specialitāte, neprecējusies, ir pienākums apgādāt 03.02.2013. dzimušu dēlu (lietas 156.lapa), pēc apsūdzētās paskaidrotā – bērns atrodas audžuģimenē, jo Bāriņtiesa uzskatīja, ka bērnam nav piemēroti sadzīves apstākļi, pēc apsūdzētās paskaidrotā – strādā par apkopēju dienas centrā /Nosaukums A/, narkologa uzskaitē nav reģistrēta (lietas 72.lapa), psihiatra uzskaitē reģistrēta no 2009.gada, dokumentā minēta diagnoze (lietas 73.lapa), **deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, Ogres novads** (lietas 156.lapa).

/pers. A/ **nav agrāk tiesāta** (lietas 69.lapa), ir administratīvi sodīta 2011.gadā sešas reizes, lietā ziņas uz 06.09.2011. (lietas 70.lapa). Apsūdzētā paskaidroja, ka 2013.gadā arī ir sodīta administratīvi.

Lietas materiālos ir **informācija** no Ogres novada pašvaldības Ogres novada sociālā dienesta Ogres sociālā centra, ka ilgstoši /pers. A/ un viņas māte /pers. F/ ir Ogres sociālā centra klientes. /pers. A/ un viņas mātei ir piešķirts trūcīgas ģimenes statuss no 01.0.8.2011. līdz 31.01.2012., tā kā klientes atsakās no sadarbības ar sociālo darbinieku un nepilda līdzdarbības pienākumus, sociālā palīdzība 2011.gadā nav sniegta (lietas 87.lapa).

Pēc VSIA Slimnīca „Ģintermuiža" arhīva datiem /pers. A/ ir stacionārā ārstējusies divas reizes (lietas 89.lapa).

Lietas materiālos ir 10.01.2012. **raksturojums** par /pers. A/ no Rudzātu speciālās internātpamatskolas, kurā fiksēts, ka /pers. A/ ir emocionāli nelīdzsvarota, bieži izaicinoša, meklē iemeslus konfliktam ar vienaudžiem un pieaugušajiem. Uz aizrādījumiem reaģē asi, agresīvi aizstāvot savu „taisnību", sevi par vainīgu jebkādā incidentā neuzskata. Meitene mēdz būt neprognozējama, rada situācijas, kas apdraud citu cilvēku veselību un dzīvību, konfliktsituācijā uz piezīmi var atbildēt ar kādu rupjību, afekta stāvoklī var ķerties pie kāda priekšmeta un mest. Mājturības kabinetā stundas laikā ir ķērusies pie virtuves naža un piedraudējusi skolotājai citu klasesbiedru klātbūtnē, apdraudot skolotāju un klasesbiedrus. Nepamatoti žēlojas par pāri

nodarījumiem. Bieži „pieķerta" melojam. Ir fiksēti gadījumi, kad ar īsziņām un zvaniem draud skolas direktoram, ja tūlīt nebrauks pakaļ uz Ogri un nevedīs uz skolu, tad izdarīs pašnāvību.

Ir bijis gadījums, kad /pers. A/ braucot no mājām uz skolu ir atvedusi alkoholu. Sakarā ar to, ka meitene bieži izraisīja konfliktsituācijas, bija agresīva un uzvedās neadekvāti, vairākkārt skolas medicīnas personāls un skolas administrācija jaunietes mātei piedāvāja meiteni parādīt speciālistiem. Māte kategoriski atteicās meitu vest pie ārstiem. /pers. A/ ir diezgan augsts pašvērtējums un pašapziņa (lietas 98.lapa).

Pirmstiesas procesā 27.02.2012. /pers. A/ veikta **ambulatorā tiesu psihiatriskā ekspertīze** (lietas 114.-117.lapa). Saskaņā ar minētās ekspertīzes **atzinumu Nr.144/2012** /pers. A/ eksperts konstatē, ka inkriminētā noziedzīgā nodarījuma īstenošanas laikā /pers. A/ ar psihisku slimību nav slimojusi un neslimo ar psihisku slimību arī pašreiz, bet viņai ir konstatējama viegla garīga atpalicība ar uzvedības traucējumiem. Eksperts secināja, ka noziedzīgā nodarījuma īstenošanas laikā /pers. A/ visā pilnībā spēja saprast savu darbību un spēja visā pilnībā savu darbību vadīt, kas atbilst juridiskajam kritērijam – pieskaitāma.

Raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tika noskaidrots, ka /pers. A/ ir 2.invaliditātes grupa, ņemot vērā viņas garīgo veselību, invaliditāte nav saistīta ar fizisko veselību.

Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ **soda veidu un mēru**, tiesa ņem vērā Krimināllikumā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Apsūdzētās/pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir jāklasificē kā mazāk smags noziegums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.). Noziedzīgā nodarījuma klasifikācija ir analoga arī šobrīd spēkā esošajā likuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa.

Par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likums paredzēja un arī šobrīd spēkā esošajā redakcijā paredz alternatīvu iespēju pamatsodu noteikšanai.

Vērtējot šā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka šādu kriminālprocesu uzsāk tikai pēc personas pieteikuma, kurai nodarīts kaitējums. Minētais dod pamatu prezumpcijai, ka sabiedrības interešu apdraudējums šāda noziedzīga nodarījuma rezultātā vērtējams kā neliels, ja salīdzina ar citiem mazāk smagiem noziegumiem, par kuriem kriminālprocess tiek veikts sabiedrības interesēs, respektējot Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto.

Kaitējuma novērtējums.

Apsūdzētās/pers. A/ noziedzīgās rīcības rezultātā cietušajai /pers. B/ kaitējums radīts tiešā mantiskā zaudējuma veidā Ls 16,82 (EUR 23,93) apmērā, kā arī cēloniski nodarīts papildu zaudējums, ko veido izsistā stikla nomaiņas izdevumi.

Tiešo mantisko zaudējumu tiesa novērtē kā neliela apmēra mantisko zaudējumu, jo tā apmērs nepārsniedz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru, kas 2011.gadā bija Ls 200.

Turklāt šo tiešo mantisko zaudējumu tiesa novērtē kā minimālu, jo tā apmērs ir mazāk par 1/10 no neliela apmēra zaudējuma augstākās robežas.

Apsūdzētās/pers. A/ noziedzīgās rīcības rezultātā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldei kaitējums radīts tiešā mantiskā zaudējuma veidā Ls 4,20 (EUR 5,98) apmērā, kā arī cēloniski nodarīts papildu zaudējums, ko veido bojātā radiatora remonta izdevumi.

Tiešo mantisko zaudējumu tiesa novērtē kā neliela apmēra mantisko zaudējumu, jo tā apmērs nepārsniedz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru, kas 2011.gadā bija Ls 200.

Turklāt šo tiešo mantisko zaudējumu tiesa novērtē kā ļoti minimālu, jo tā apmērs ir **1/50** no neliela apmēra zaudējuma augstākās robežas.

Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētā /pers. A/ vaļsirdīgi atzinās izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēloja, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli **saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā** paredzēto.

Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitītos atbildību pastiprinošus apstākļus apsūdzētās /pers. A/ rīcībā tiesai konstatēt nav pamata.

Faktiski ir saskatāms Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgie nodarījumi izdarīti atkārtoti (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.), jo ir divi patstāvīgi noziedzīgi notikumi ar vienādu darbību kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, bet noziedzīgā nodarījuma sastāvam nav kvalificējošas pazīmes atkārtoti. Minētais fakts veidotu pamatu atbildību pastiprinoša apstākļa konstatēšanai. Taču likuma redakcijā, kas ir spēkā no 01.04.2013., ir izslēgta atkārtotība ne tikai kā kvalificējoša pazīme, bet arī nav paredzēts kā atbildību pastiprinošs apstāklis Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā. Ņemot vērā minēto un Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteikto par labvēlīgu likuma nosacījumu atpakaļejošo spēku, nav pamata šobrīd konstatēt atbildību pastiprinošu apstākli, kādu vairs neparedz likums.

Apsūdzētās personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētās /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā noskaidrotās ziņas par apsūdzētās personu raksturojošā aspektā pēc dokumentiem un raksturojošo ziņu pārbaudes laikā ar uzdotiem jautājumiem tiesas izmeklēšanā.

Tiesa ņem vērā apsūdzētās attieksmi, kas ir paustā nožēla, atziņa, ka tā rīkoties nedrīkst, kā arī solījumu censties respektēt likumu prasības un atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas turpmāk, kā arī atturēties no alkohola lietošanas.

Tiesas ieskatā /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā nebija pietiekama cēloņu un seku kopsakarību izpratne. Tiesas vērtējumā likumpaklausībai riska faktors ir apsūdzētās impulsivitāte un konfliktējoša uzvedība. Pozitīvi tiesa vērtē apsūdzētās nodarbinātību, kas ir svarīgs priekšnoteikums likumpaklausīgai funkcionēšanai sabiedrībā.

Tiesas motīvi soda veida un apmēra noteikšanā.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajai /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzētājas viedokli par piespiedu darba noteikšanu 100 stundu apmērā.

Šādam viedoklim par soda veidu piekrita aizstāvis, bet lūdza samazināt soda apmēru, ņemot vērā /pers. A/ invaliditāti.

Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā, lai sasniegtu soda mērķi, apsūdzētajai /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais sods – **piespiedu darbs**.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu tiesa uzskata par efektīvu, reāli izjūtamu un atbilstošu sodu apsūdzētajai /pers. A/. Tiesas izraudzītā soda veida piemērošanai nav objektīvu šķēršļu, jo apsūdzētā ir darba spējīga persona, fiziski vesela. Savu fizisko darbspēju apsūdzētā apliecināja tiesas sēdē. Apsūdzētās invaliditāte nav šķērslis piespiedu darba piemērošanai, jo tās pamats ir apsūdzētās garīgā veselība, kas nav šķērslis fiziska darba veikšanai. Piespiedu darbu kā sodu tiesa atzīst par atbilstošu izskatāmā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam. Piespiedu darbs ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāli izjūtams sods ar soda publiskuma elementu, lai sasniegtu kriminālsoda mērķi.

Tiesa atzīst, ka piespiedu darbs ir nosakāms nedaudz mazākā apmērā par prokurores prasīto, ņemot vērā to, ka netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi un arī laiku, kas ir pagājis kopš noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas un kurā apsūdzētā ir īstenojusi likumpaklausību.

Tiesa nolemj piespiedu darbu noteikt 70 stundu apmērā, kas ir ¼ no maksimālā šā soda veida apmēra un būs taisnīgs un pietiekams apmērs izskatāmā noziedzīgā nodarījuma raksturam un nodarītajam zaudējumam.

<u>Kaitējuma kompensācija</u>.

Cietusī/pers. B/ pirmstiesas procesā bija pieteikusi kaitējuma kompensāciju par tiešo un cēloniski nodarīto mantisko zaudējumu Ls 27,52 (EUR 39,16) apmērā.

Pirmstiesas procesā 22.06.2011. Valsts policijas pieteiktā kaitējuma kompensācija Ls 221,71 apmērā tika precizēta un 10.02.2014. pieteikta kaitējuma kompensāciju par tiešo un cēloniski nodarīto mantisko zaudējumu Ls 41,92 (EUR 59,65) apmērā (lietas 146.lapa).

Abus kaitējuma kompensāciju pieteikumus tiesa novērtē kā pamatotus un pierādītus, jo pirmstiesas procesā bija iesniegti šos apmērus pierādoši dokumenti. Savukārt apsūdzētā atzina pienākumu atlīdzināt pieteiktās kaitējuma kompensācijas.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu, tiesa nolemj kaitējuma kompensāciju /pers. B/ noteikt pieteiktajā Ls 27,52 jeb EUR 39,16 apmērā un Valsts policijai noteikt pieteiktajā Ls 41,92 jeb EUR 59,65 apmērā.

Pienākumu samaksāt tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa uzliek /pers. A/, kura ar šo spriedumu tiek atzīta par vainīgu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kuru rezultātā radīts kompensāciju apmērus veidojošais zaudējums.

<u>Procesuālie izdevumi</u>.

Šajā krimināprocesā apsūdzētās /pers. A/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērināts advokāts H.Ulmis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 71.panta 2.punktā paredzētajām apsūdzētā tiesībām uz aizstāvību.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā (paziņojums).

Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai **kā procesuālie izdevumi** pirmstiesas procesā ir fiksēti valsts nodrošinātās aizstāvības izdevumi kopā **Ls 111,60** jeb **EUR 137,45 apmērā**, ko apliecina juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojumi (lietas 81., 85., 100., 109., 123.lapa).

Saskaņā ar zvērināta advokāta H.Ulmja paziņojumiem (lietas 141., 158.lapa) darba samaksa par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. A/ iztiesāšanā kopā ir **EUR 65,45, bet pavisam** procesuālie izdevumi ir **EUR 202,90.**

Ņemot vērā apsūdzētās /pers. A/ ilgstošu atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam, kā arī invaliditātes faktu, tiesa novērtē apsūdzētās mantisko stāvokli kā tādu, kas izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa nolēma /pers. A/ atbrīvot no maksas par juridisko palīdzību un šos izdevumus segt no valsts līdzekļiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta piektajā daļā paredzētajam.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajai /pers. A/ nebija piemērots drošības līdzeklis un tiesa nesaskata pamatu tāda piemērošanai, taisot spriedumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.-524., 527., 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

<u>/pers. A/</u> atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **un sodīt ar piespiedu darbu uz 70 (septiņdesmit) stundām.**

/pers. B/ kaitējuma kompensāciju <u>noteikt EUR 39,16</u> (trīsdesmit deviņi *euro* un 16 centi) **apmērā un /pers. B/ labā <u>piedzīt</u> no /pers. A/.**

Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijai kaitējuma kompensāciju <u>noteikt EUR 59,65</u>(piecdesmit deviņi *euro* un 65 centi) **apmērā un Valsts policijas** (juridiskā adrese Čiekurkalna 1.līnija 1, k-4, Rīga, LV-1026) **labā <u>piedzīt</u> no /pers. A/**.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu un atbilstoši /pers. A/ dzīvesvietai (/adrese/, Ogres novads) **paziņot /pers. A/ par pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā ierasties** Valsts probācijas dienesta **Ogres** teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgas iela 14, Ogre) un pieteikties piespiedu darba izciešanai.

<u>Atbrīvot</u> /pers. A/ no procesuālo izdevumu atlīdzināšanas un segt šos izdevumus EUR 202,90(divi simti divi *euro* un 90 centi)**apmērā no valsts līdzekļiem.**

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 20.marts.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Kusiņa

PILNA SPRIEDUMA
NORAKSTS PAREIZS
Ogres rajona tiesas tiesnese Z.Kusiņa
Ogrē 20.03.2014.